

BIULETYN

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie - Kurdwanowie

*XVIII NIEDZIELA ZWYKŁA
RACZ MNIE WYBAWIĆ, BOŻE;
PANIE, POŚPIESZ MI Z POMOCĄ,
TYŚ WSPOMOŻYCIELEM MOIM I WYBAWCĄ,
NIE ZWLEKAJ, PANIE.*

1.08.2021
Nr 31/101/2021

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELE

PIERWSZE CZYTANIE

Bóg daje cudowny pokarm (Wj 16, 2-4. 12-15)

Czytanie z Księgi Wyjścia

Na pustyni całe zgromadzenie synów Izraela zaczęło szemrać przeciw Mojżeszowi i przeciw Aaronowi. Synowie Izraela mówili im: „Obyśmy pomarli z ręki Pana w ziemi egipskiej, gdzieśmy zasiadali przed garnkami mięsa i chleb jadalni do sytości. Wyprowadziliście nas na tę pustynię, aby głodem umorzyć całą tę rzeszę”.

Pan powiedział wówczas do Mojżesza: „Oto zesłę wam chleb z nieba na kształt deszczu. I będzie wychodził lud, i każdego dnia będzie zbierał według potrzeby dziennej. Chcę ich także doświadczyć, czy pójdą za moimi rozkazami, czy też nie”.

„Słyszałem szemranie synów Izraela. Powiedz im tak: «O zmierzchu będziecie jeść mięso, a rano nasycicie się chlebem. Poznacie wtedy, że Ja, Pan, jestem waszym Bogiem»”.

Rzeczywiście, wieczorem przyleciały przepiórki i pokryły obóz, a kiedy nazajutrz rano warstwa rosy uniosła się ku górze,

ujrzano, że na pustyni leżało coś drobnego, ziarnistego, niby szron na ziemi. Na widok tego synowie Izraela pytali się wzajemnie: „Manhu?”, to znaczy: „co to jest?”, gdyż nie wiedzieli, co to było.

Wtedy Mojżesz powiedział do nich: „To jest chleb, który Pan wam daje na pokarm”.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPANSORYJNY

Pokarmem z nieba Pan swój lud obdarzył

Co usłyszeliśmy i cośmy poznali,
i co nam opowiedzieli nasi ojcowie,
opowiemy przyszłemu pokoleniu,
chwałę Pana i Jego potęgę.

Pokarmem z nieba Pan swój lud obdarzył

Pan Bóg z góry wydał rozkaz chmurom
i bramy nieba otworzył.

Jak deszcz spuścił mannę do jedzenia,
podarował im chleb niebieski.

Pokarmem z nieba Pan swój lud obdarzył

Spożywał człowiek chleb aniołów,
zesłał im jadła do syta.

Wprowadził ich do ziemi swej świętej,
na górę, którą zdobyła Jego prawica.

*Pokarmem z nieba Pan swój lud
obdarzył*

DRUGIE CZYTANIE

Przyoblec człowieka nowego (Ef 4, 17. 20-24)

**Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła
do Efezjan**

Bracia:

To mówię i zaklinam was w Panu, abyście
już nie postępowali tak, jak postępują
poganie z ich próżnym myśleniem.

Wy zaś nie tak nauczyliście się Chrystusa.
Słyszeliście przecież o Nim i zostaliście
nauczeni w Nim, zgodnie z prawdą, jaka jest
w Jezusie, że co się tyczy poprzedniego
sposobu życia, trzeba porzucić dawnego
człowieka, który ulega zepsuciu na skutek
kłamliwych żądz, a odnawiać się duchem w
waszym myśleniu i przyoblec człowieka
nowego, stworzonego na obraz Boga w
sprawiedliwości i prawdziwej świętości.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja

*Nie samym chlebem żyje człowiek,
lecz każdym słowem, które pochodzi
z ust Bożych.*

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

*Kto przychodzi do Chrystusa, nie będzie łaknął
(J 6, 24-35)*

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Kiedy ludzie z tłumu zauważyli, że na
brzegu jeziora nie ma Jezusa, a także Jego
uczniów, wsiedli do łodzi, przybyli do
Kafarnaum i tam Go szukali. Gdy zaś Go
odnaleźli na przeciwległym brzegu, rzekli
do Niego: „Rabbi, kiedy tu przybyłeś?”
Odpowiedział im Jezus: „Zaprawdę,
zaprawdę powiadam wam: Szukacie Mnie
nie dlatego, że widzieliście znaki, ale
dlatego, że jedliście chleb do sytości.
Troszczcie się nie o ten pokarm, który ginie,
ale o ten, który trwa na wieki, a który da
wam Syn Człowieczy; Jego to bowiem
pieczęcią swą naznaczył Bóg Ojciec”.

Oni zaś rzekli do Niego: „Cóż mamy
zrobić, abyśmy wykonywali dzieła Boże?”
Jezus odpowiadając rzekł do nich: „Na tym
polega dzieło zamierzone przez Boga,
abyście uwierzyli w Tego, którego On
posłał”.

Rzekli do Niego: „Jakiego więc dokonasz
znaku, abyśmy go widzieli i Tobie
uwierzyli? Cóż zdziałasz? Ojcowie nasi
jedli mannę na pustyni, jak napisano: «Dał
im do jedzenia chleb z nieba»”.

Rzekł do nich Jezus: „Zaprawdę, zaprawdę
powiadam wam: Nie Mojżesz dał wam
chleb z nieba, ale dopiero Ojciec mój da
wam prawdziwy chleb z nieba. Albowiem
chlebem Bożym jest Ten, który z nieba
zstępuje i życie daje światu”.

Rzekli więc do Niego: „Panie, dawaj nam
zawsze tego chleba”.

Odpowiedział im Jezus: „Jam jest chleb
życia. Kto do Mnie przychodzi, nie będzie
łaknął; a kto we Mnie wierzy, nigdy pragnąć
nie będzie”.

Oto Słowo Pańskie.

"Pan, Bóg twój, ... żywił cię manną, której nie znałeś" (Pwt 8,2)

Te słowa Mojżesza odnoszą się do historii Izraela, którego Bóg wyprowadził z Egiptu, z domu niewoli, i przez czterdzieści lat prowadził przez pustynię do Ziemi Obiecanej. Po zadowoleniu się w kraju, naród wybrany uzyskał pewną autonomię, pewien poziom dobrobytu, i narażony jest na zapomnienie o smutnych wydarzeniach z przeszłości, które przecież przezwyciężył dzięki interwencji Boga i Jego nieskończonej dobroci. Dlatego Pismo wzywa, aby pamiętać, aby zachować pamięć o wszystkim, co wydarzyło się podczas wędrówki przez pustynię, zarówno w czasie niedostatku jak i zniechęcenia. Mojżesz wzywa do powrotu do tego, co istotne, do doświadczenia całkowitej zależności od Boga, wtedy, gdy walka o przetrwanie jemu została powierzona, aby człowiek zrozumiał, że "nie samym tylko chlebem żyje człowiek, ale ... wszystkim, co pochodzi z ust Pana" (Pwt 8,3).

Oprócz fizycznego głodu człowiek nosi w sobie inny głód, głód, którego nie może zaspokoić zwyczajny pokarm. Jest to głód życia, głód miłości, głód wieczności. Znak manny - podobnie jak całe doświadczenie Exodusu - ma w sobie także ten wymiar: był figurą pokarmu, który potrafi zaspokoić ten najgłębszy głód, który jest w człowieku. To Jezus daje nam ten pokarm, w rzeczywistości to On sam jest Chlebem Żywym, który daje życie światu (por. J 6,51). Jego Ciało jest prawdziwym pokarmem pod postacią chleba; Jego Krew jest prawdziwym napojem pod postacią wina. Nie jest to tylko zwyczajny pokarm, który zaspokaja głód ciała, jak manna; Ciało Chrystusa jest chlebem czasów ostatecznych, zdolnym dać życie i to życie wieczne, ponieważ istotą tego chleba jest Miłość.

W Eucharystii jest nam przekazywana miłość Pana do nas: miłość tak wielka, że karmi nas Sobą; miłość darmowa, zawsze będąca do dyspozycji (dostępna) dla każdego głodnego i potrzebującego zregenerować swoje siły.

Przeżywać doświadczenie wiary oznacza pozwolić Panu, aby nas karmił oraz budować własne istnienie nie na dobrach materialnych, ale na tym, co nie ginie: na darach Boga, na Jego Słowie i karmiąc się Jego Ciałem.

Patrząc wokół nas zauważamy, że istnieje tak wiele ofert pokarmu, który nie pochodzi od Boga i że pozornie najbardziej nas one satysfakcjonują. Niektórzy karmią się pieniędzmi, inni sukcesem i próżnością, inni władzą i pychą. Ale pokarmem, który nas prawdziwie karmi i wypełnia, jest tylko ten, który daje nam Pan! Pokarm, który daje nam Pan, jest odmienny od innych, może nie wydaje się tak smaczny, jak to co oferuje nam świat. Tak więc marzymy o innych potrawach, tak jak Żydzi na pustyni, którzy opłakiwali mięso i cebulę jedzone w Egipcie, ale zapomnieli, że te pokarmy jedli przy stole niewoli. W tych chwilach pokusy pamiętali, ale ich pamięć była chora, selektywna.

Każdy z nas może dzisiaj zadać sobie pytanie - a ja? Gdzie chcę się karmić? Przy jakim stole chcę się posilać? Przy stole Pańskim? Czy też marzę o jedzeniu smacznych potraw, ale w niewoli? Jaka jest moja pamięć? Czy jest to pamięć o Panu, który mnie zbawia, czy też o czosnku i cebuli niewolnictwa? Jakim wspomnieniem (jaką pamięcią) nasycam moją duszę? Ojciec mówi: "Ja cię karmiłem manną, pokarmem którego nie znałeś". Odświeżmy naszą pamięć i nauczmy się rozpoznawać fałszywy chleb, który zwodzi i niszczy, ponieważ jest owocem egoizmu, samowystarczalności i grzechu.

Wkrótce pójdziemy w procesji za Jezusem prawdziwie obecnym w Eucharystii. Hostia jest naszą manną, przez którą Pan daje nam samego siebie. Do Niego zwracamy się z ufnością: Jezus, broń nas przed pokusami pokarmu tego świata, który czyni nas niewolnikami, oczyść naszą pamięć, aby nie utkwiała w egoistycznej i światowej selektywności, lecz była żywą pamięcią o Twojej obecności w całej historii Twojego ludu, pamięcią, która staje się "pamiętką" aktu Twojej odkupieńczej miłości. Amen.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Dziś po Mszy św. adoracja Najświętszego Sakramentu.
2. Kalendarz liturgiczny:
Środa – Wspomnienie św. Jana Marii Vianneya, kapłana
Piątek – Święto Przemienienia Pańskiego.
3. W tym tygodniu przypadają dni eucharystyczne: pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. We czwartek dodatkowa spowiedź od godz. 17:00. W piątek od godz. 16:00. W I piątek miesiąca będzie dodatkowa Msza św. o godz. 16:30.
4. W piątek i sobotę księża odwiedzą chorych od godz. 8:00. Dodatkowych chorych, którzy pragną się wyspowiadać można zgłaszać w zakrystii.

